

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/217/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214207547
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1214207547.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobkyne: B. E. , rod. B., narodená dňa XX.X.XXXX, trvale bytom J., E. č. XXXX/X, zastúpená Mgr. Štefan Šucha, advokát, Bratislava, Kuklovská č. 23, proti žalovanému: Univerzitná nemocnica Bratislava, Bratislava, Pažitková č. 4, IČO: 31 813 861, o zaplatenie sumy 1.495,71 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 12. januára 2018, č.k. 14 C 74/2014-181, v znení opravného uznesenia zo dňa 14. mája 2019, č.k. 14 C 74/2014-201, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 12. januára 2018, č.k. 14 C 74/2014-181, v znení opravného uznesenia zo dňa 14. mája 2019, č.k. 14 C 74/2014-201, potvrdzuje.

II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 12. januára 2018, č.k. 14 C 74/2014-181, v znení opravného uznesenia zo dňa 14. mája 2019, č.k. 14 C 74/2014-201, zamietol žalobu žalobkyne a o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 100 ods. 1, § 106 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 415, § 420 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 112 Občianskeho zákonníka, § 46 ods. 1, ods. 3, ods. 4, Trestného poriadku. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa svojou žalobou domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.495,71 € a trov konania titulom náhrady škody (náklady spojené s pohrebom), spôsobenej zavineným protiprávnym konaním a to postupom žalovaného non lege artis, ktorý postup zapríčinil smrť jej matky S. B..

1.2. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premičania uplatneného nároku. Nepovažoval za účelné osobitne v tomto konaní uplatňovať nárok z dôvodu, že žalobkyňa sa na totožnom súde v konaní vedenom pod sp.zn. 8 C 99/2011 domáha ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy, ktoré nebolo právoplatne ukončené. Poukázal na trestné oznámenie žalobkyne, podané dňa 3.4.2009, v ktorom si žalobkyňa náhradu škody, napriek poučeniu v trestnom konaní, riadne neuplatnila, keď uviedla, že výšku škody ešte upresní. Napriek tomu, že výška škody bola žalobkyňi známa už v roku 2008, vyčíslila ju až vo svojom podaní zo dňa 11.3.2014, po prerušení trestného konania. Žalobu žiadal zamietnuť v celom rozsahu.

1.3. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že matka žalobkyne pani S. B. bola dňa 18.3.2008 hospitalizovaná na II. Ortopedicko-traumatologickej klinike UNB, Nemocnica sv. Cyrila a Metoda, nasledujúci deň jej bol realizovaný operačný výkon, operácia kolena. Na šiesty pooperačný deň bola matka žalobkyne preložená na Oddelenie anestéziológie a intenzívnej medicíny FNŠP Bratislava Ružinov (v súčasnosti Univerzitná nemocnica Bratislava, Nemocnica Ružinov). Aj napriek zdravotnej starostlivosti v UNB, Nemocnica Ružinov, došlo dňa 15.5.2008 k úmrtiu matky žalobkyne. Žalobkyňa dňa 3.4.2009 podala na Okresnej prokuratúre Bratislava V. trestné oznámenie na

neznámeho páchatela, pre podozrenie zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. V podaní uviedla: „Ako dcéra nebohej S. B., ktorá zomrela v dôsledku porušenia povinnosti iných osôb - trestného činu, uplatňujem v trestnom konaní náhradu škody, ktorej výšku upresním pri prvom výsluchu poškodeného.“ Výsluch svedka, poškodeného, sa konal dňa 9.6.2009. V tejto zápisnici žalobkyňa výšku škody neuviedla. V liste zo dňa 11.3.2014 adresovanom Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Bratislave V., odbor kriminálnej polície, uviedla špecifikáciu škody uplatnenej v trestnom konaní. Uznesením zo dňa 11.3.2013 bolo trestné stíhanie vo veci ČVS:ORP-XXX/X-OVK-BX-XXXX prerušené. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa si uplatnila v trestnom konaní náhradu škody, avšak bez špecifikácie jej výšky. Samotnú výšku škody uviedla až v liste zo dňa 11.3.2014 adresovanom Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Bratislava V., teda rok po prerušení trestného stíhania, i keď o výške škody, majetkovej ujmy vo výške náhrady primeraných nákladov na pohreb, mala žalobkyňa vedomosť od 21.5.2008. Uvedená skutočnosť vyplýva z listinných dôkazov založených v spise, a to objednávky č. XXXX/XXXX s poradovým číslom kremácie XXX XXX vystavenej MARIANUM - Pohrebniectvo mesta Bratislavy dňa 21.5.2008, v ktorej bola vyčíslená suma k úhrade 9.165,- Sk za objednané služby spojené s poslednou rozlúčkou s nebohú matkou žalobkyne v Krematóriu dňa 21.5.2008 o 12:00 hod. Úhrada za tieto vyčíslené služby bola zaplatená podľa pokladničného bloku priamo v pohrebniectve MARIANUM dňa 21.5.2008 o 06:18 hod. V ten istý deň t.j. 21.5.2008 si žalobkyňa prevzala od Pohrebnej služby D. B. faktúru č. K XXXX-XXX, vystavenú dňa 21.5.2008, splatnú dňa 22.5.2008, na sumu 8.597,- Sk a faktúru č. K XXXX-XXX, vystavenú dňa 21.5.2008, splatnú dňa 22.5.2008, na sumu 1.740,- Sk. Podľa objednávky u B. D., pohrebna služba, si žalobkyňa objednala ikebanu v sume 1.820,- Sk. Podľa objednávky od FOTOpplus, s.r.o. zo dňa 21.5.2008 si žalobkyňa objednala fotopráce aj s poštovným v sume spolu 1.000,- Sk. Za vyhotovenie náhrobného kameňa spolu s pomníkom bola zaplatená suma spolu 92.200,- Sk, a to suma 50.000,- Sk dňa 22.5.2008 a suma 42.200,- Sk dňa 4.6.2008. Z listinných dôkazov je zrejmé, že žalobkyňa vedela o výške škody od 21.5.2008, teda v čase podania trestného oznámenia na neznámeho páchatela dňa 3.4.2009 vedela vyčíslit' jej vzniknutú žalovanú škodu. Žalobkyňa bola ako svedok - poškodená vypočutá dňa 9.6.2009 vyšetrovateľom OR PZ BA V vo veci vedenej pod č. ČVS:ORP-XXX/X-OVK-BX-XXXX a bola riadne poučená podľa § 46 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5, ods. 6, ods. 7, ods. 8 a iné Trestného poriadku. Listom zo dňa 30.10.2008 oznámil Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou pani C.. R. T. okrem iného, že výkonom dohľadu na mieste bolo zistené, že zdravotná starostlivosť zo strany poskytovateľa, FNsP Bratislava, nemocnica Petržalka, II. Ortopedicko- traumatologickej kliniky, nebola v súlade s ustanoveniami § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti a službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zdravotná dokumentácia nebola vedená v súlade s ustanovením § 19 ods. 2 písm. c/ a § 21 ods. 3 citovaného zákona. Žalobkyňa tak minimálne od novembra 2008 vedela, kto za škodu zodpovedá. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že je pravdou, že žalobkyňa si uplatnila náhradu škody v adhéznom konaní dňa 3.4.2009, avšak bez jej konkrétneho vyčíslenia napriek tomu, že výšku škody už vedela. Keďže škoda v adhéznom konaní nebola riadne uplatnená, nedošlo k spočívaniu premlčacej lehoty (§ 112 veta prvá Občianskeho zákonníka). Žalobkyňa návrh na súd podala až 25.3.2014, t.j. po uplynutí objektívnej a subjektívnej premlčacej lehoty. Súd, s prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného, žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol. Poukázal zároveň na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 43/2010, Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 25 Cdo 2478/2004, sp.zn. 25 Cdo 2166/2010 a sp.zn. 30 Cdo 479/2010.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v celom jeho rozsahu, podala odvolanie žalobkyňa. Poukázala na to, že základ nároku je nesporný, keď listinnými dôkazmi (oznámenie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou o výsledku šetrenia zo dňa 30.10.2008, znalecký posudok č. 112/2010 zo dňa 30.11.2010, zápisnica z výsluchu znalca C.. L. C., G., zo dňa 26.2.2013, uznesenie zn. ČVS:ORP-XXX/X-OVK-BX-XXXX zo dňa 11.3.2013) bolo preukázané, že smrť matky žalobkyne nastala v príčinnej súvislosti s neskorým rozpoznaním perforácie pažeráka a taktiež, že poskytnutá zdravotná starostlivosť v zdravotníckom zariadení FNsP Nemocnica sv. Cyrila a Metoda nebola poskytnutá v súlade s postupmi lege artis. V súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka žalobkyňa listom zo dňa 12.12.2008 vyzvala žalovaného na náhradu majetkovej škody, ktorý zodpovedá za vznik škody. Žalobkyňa nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého si škodu v adhéznom konaní riadne neuplatnila, a preto nedošlo k spočívaniu premlčacej lehoty, v dôsledku čoho súd prihliadol na námietku premlčania ňou uplatneného nároku vznesenú v konaní žalovaným. Z pripojeného vyšetrovacieho spisu zn. ČVS:ORP-XXX/X-OVK-BX-XXXX vyplýva, že v trestnom oznámení, doručenom Okresnej prokuratúre Bratislava V. dňa 3.4.2009, si žalobkyňa včas uplatnila svoj nárok na náhradu škody v tzv.

adhéznom konaní, a to v zákonom stanovenej dvojročnej subjektívnej a trojročnej objektívnej lehote. Poškodený má právo uplatniť si nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, proti obvinenému, nárok musí uplatniť najneskôr do skončenia vyšetrovania, z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške si nárok na náhradu škody uplatňuje (§ 46 ods. 3 Trestného poriadku). Odvolateľka poukázala na to, že Trestný poriadok výslovne upravuje, že poškodený musí uplatniť nárok na náhradu škody najneskôr do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania ako aj na to, že trestné stíhanie vedené pod zn. ČVS:ORP-XXX/X-OVK-BX-XXXX bolo uznesením zo dňa 11.3.2013 prerušené, teda vyšetrovanie nebolo skončené. Žalobkyňa špecifikovala výšku škody v liste zo dňa 11.3.2014, označenom ako „Špecifikácia náhrady škody uplatnenej v trestnom konaní“, ktorý je súčasťou trestného spisu. Poukázala na viaceré súdne rozhodnutia, týkajúce sa uplatnenia náhrady škody v trestnom konaní (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej socialistickej republiky zo dňa 22.12.1983, sp.zn. 5 Cz 27/83, R 29/1985, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 13.11.2008, sp.zn. 21 Cdo 2958/2007, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.10.2011, sp.zn. ÚS 492/2011-14). Odvolateľka uviedla, že v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva uplatnenie nároku na náhradu škody poškodeným v trestnom konaní treba považovať za začatie konania podľa príslušných ustanovení O.s.p., takéto uplatnenie je prekážkou, aby si náhradu škody paralelne uplatnil aj v občianskoprávnom konaní. Odvolateľka dôvodila, že k premlčaniu jej nároku v tomto konaní nedošlo, keďže uplatneniu nároku na náhradu škody podaním žaloby v tomto konaní predchádzalo adhézne konanie, kedy spočíva premlčacia lehota, vzhľadom na uplatnenie nároku na náhradu škody v trestnom konaní. Podľa odvolateľky boli naplnené odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. Odvolaciemu súdu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

3. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný. Nesúhlasil s argumentáciou žalobkyne v odvolaní. Uviedol, že aby návrh, ktorým si poškodený v adhéznom konaní uplatňuje nárok na náhradu škody, mal za následok spočívajúce plynutie premlčacej doby, musí spĺňať náležitosti riadneho návrhu poškodeného na náhradu škody a teda musí byť z neho zrejmé, z akých dôvodov, v akej výške a voči komu sa uplatňuje. Za riadne uplatnenie nároku súdna prax nepovažuje napríklad vyjadrenie poškodeného v tom smere, že sa pripája k trestnému konaniu s požiadavkou na náhradu škody, ako bude orgánmi činnými v trestnom konaní zistená. Riadnym uplatnením nároku na náhradu škody nie je samotné podanie trestného oznámenia, ak neobsahuje požiadavku, aby konkrétnej osobe bola uložená povinnosť na náhradu škody v určitej výške (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 24.5.2006, sp.zn. 25 Cdo 2478/2004). Žalovaný poukázal na to, že je nesporné, že žalobkyňa si v trestnom konaní uplatnila náhradu škody, avšak bez špecifikácie jej výšky. Samotnú výšku škody uviedla až v liste zo dňa 11.3.2014 adresovanom Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Bratislava V., teda rok po prerušení trestného stíhania. Dôvodil, že podľa § 46 ods. 3 veta posledná Trestného poriadku z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje. Z trestného oznámenia je zrejmé, z akých dôvodov si žalobkyňa škodu uplatňuje, avšak nie je zrejmé v akej výške, hoci o výške škody spočívajúcej v nákladoch na pohreb mala vedomosť od 21.5.2008. Uvedené vyplýva z listinných dôkazov v spise (objednávky u pohrebnej služby, krematória, objednávka na fotopráce, náhrobný kameň). Žalovaný dôvodil, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že nárok na náhradu škody v adhéznom konaní riadne uplatnila a riadne v ňom pokračovala. Odvolaciemu súdu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako správny potvrdiť.

4. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného už nevyjadrila.

5. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok verejne vyhlásil dňa 2. decembra 2020; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.). Keďže sa odvolací súd stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

6.1. Ako vyplýva zo žaloby, žalobkyňa sa predmetným žalobným návrhom domáhala voči žalovanému zaplata sumy vo výške 1.495,70 €, a to titulom náhrady škody, spôsobenej nesprávnym poskytnutím zdravotnej starostlivosti jej matke zamestnancami žalovaného. Žalovaný namietal premlčanie žalobkyňou uplatneného nároku.

6.2. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

6.3. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa najneskoršie právo na náhradu škody premlčí za tri roky a ak nejde o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, kedy došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

6.4. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

6.5. Ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka upravuje spočívanie premlčania iba v tom prípade, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje. Za uplatnenie práva, ktorého cieľom je zachovanie premlčacej doby, treba považovať úkon oprávneného smerujúci k tomu, aby bolo rozhodnuté o existencii daného práva. Právo na náhradu škody sa v občianskoprávnom konaní uplatňuje žalobou (v trestnom konaní uplatnením nároku poškodeného v tzv. adhéznom konaní).

6.6. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.2.2012, sp.zn. 1 Cdo 43/2010 „Ak poškodený uplatní svoje právo na náhradu škody spôsobenej trestným činom v adhéznom konaní jednak riadne, t. j. najneskôr na hlavnom pojednávaní pred začatím dokazovania (podľa súčasnej slovenskej právnej úpravy najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania), popr. už v trestnom oznámení vyjadri ako poškodený vôľu požadovať od konkrétnej osoby náhradu škody z konkrétnych dôvodov v konkrétnej výške (nestačí len vyjadrenie poškodeného, že sa pripája k trestnému konaniu a žiada náhradu škody), jednak včas, t. j. v priebehu premlčacej doby a v konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu adhézneho konania nebeží (R 29/1985, uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 27.4.2011, sp.zn. 25 Cdo 3300/2010). Ak nedošlo v trestnom konaní k uloženiu povinnosti nahradiť poškodenému uplatnenú náhradu škody, má poškodený možnosť uplatniť si nárok na náhradu škody v občianskom súdnom konaní v premlčacej dobe, ktorej beh pokračuje po skončení trestného konania, o ktorom bol ako poškodený upovedomený, až do jeho úplného vyčerpania. (Rc 31/74). Poškodený v konaní riadne pokračuje aj vtedy, ak po skončení trestného konania v primeranej dobe pokračuje v občianskom súdnom konaní. Určenie tejto primeranej doby bude vždy otázkou posúdenia okolností jednotlivého konkrétneho prípadu.“

6.7. Z vyššie uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že premlčacia doba spočíva, ak si poškodený uplatní právo na náhradu škody riadne, teda do skončenia vyšetrovania, od konkrétnej osoby, z konkrétnych dôvodov a v konkrétnej výške, zároveň si však musí právo na náhradu škody uplatniť včas, teda v priebehu premlčacej doby a v konaní riadne pokračuje.

6.8. Ako vyplýva z predloženého spisu, dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie bolo zistené, že žalobkyňa podala dňa 3.4.2009 na Okresnej Prokuratúre Bratislava V. trestné oznámenie na neznámeho páchatela pre podozrenie zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, v ktorom si uplatnila aj náhradu škody s tým, že jej výšku upresní pri prvom výsluchu poškodeného (č.l. 1, 2 pripojeného spisu zn. ČVS:ORP-XXX/X-OVK-BX-XXXX). Ako vyplýva zo zápisnice z výsluchu žalobkyne ako poškodenej dňa 9.6.2009 na č. l. 32 až 37 pripojeného spisu zn. ČVS:ORP-XXX/X-OVK-BX-XXXX, žalobkyňa pri prvom výsluchu poškodeného výšku uplatnenej náhrady škody neuviedla. Výšku škody žalobkyňa uviedla (1.495,71 €) a špecifikovala až v liste zo dňa 11.3.2014, adresovanom Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Bratislave V., odbor kriminálnej polície (č.l. 167, 168 spisu). Poškodená si tak právo na náhradu škody v adhéznom konaní neuplatnila riadne, keď v trestnom oznámení podanom dňa 3.4.2009 neuviedla výšku škody, nedošlo tak k spočívaniu premlčacej doby v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka, škodu si neuplatnila ani včas, keď jej výšku uviedla až v liste zo dňa 11.3.2014, po uplynutí premlčacej doby. Po uplynutí premlčacej doby preto, že o škode a jej výške mala žalobkyňa vedomosť, ako vyplýva z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie, už dňa 21.5.2008, a o zodpovednosti žalovaného za škodu mala vedomosť z listu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo dňa 30.10.2008 (č.l. 10-13 spisu), ktorý žalobkyňa doložila do spisu. Žalobou doručenu súdu dňa 25.3.2014 si tak žalobkyňa uplatnila právo na náhradu

škody po uplynutí subjektívnej dvojročnej a objektívnej trojročnej premlčacej doby podľa § 106 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka.

6.9. Správne preto postupoval súd prvej inštancie, keď žalobu žalobkyne, prihladnuc na námietku premlčania žalobou uplatneného nároku, vznesenú v konaní žalovaným, v celom rozsahu zamietol.

6.10. Žalobkyňa podala odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu, teda aj proti výroku o trovách konania. Ako výrok súvisiaci s výrokom vo veci samej (§ 379 písm. b/ C.s.p.) by mal tento význam pre žalobkyňu len v prípade jej úspechu v konaní. Žalobkyňa však v konaní úspešná nebola a žalovaný proti výroku o trovách konania odvolanie nepodal, preto odvolací súd jeho vecnú správnosť nepreskúmaval a rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil aj v tejto časti.

7. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

8. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovaný mal v odvolacom konaní plný úspech, preto má aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).